

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2007 r.

Nr 73

TREŚĆ:
Poz.:

USTAWA

484 — z dnia 16 marca 2007 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw 4421

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

485 — Oświadczenie rządowe z dnia 22 sierpnia 2006 r. w sprawie mocy obowiązującej Poprawek do Międzynarodowej konwencji ochrony roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. 4424

ROZPORZĄDZENIE

486 — Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia niektórych wzorów oświadczeń, deklaracji i informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych 4448

484

USTAWA

z dnia 16 marca 2007 r.

o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 100, poz. 1082, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

— zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Rada wykonuje zadania określone w ustawach, a w szczególności:”,

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rozpatruje wnioski o przeniesienie sędziego w stan spoczynku.”,

b) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) czuwa nad przestrzeganiem zasad etyki zawodowej i w przypadku uzyskania wiarygodnej informacji o przewinieniu służbowym,

w tym o oczywistej i rażącej obrazie przepisów prawa i uchybieniu godności urzędu, występuje z żądaniem podjęcia czynności dyscyplinarnych wobec sędziego,”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada przedstawia Sejmowi, Senatowi i Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, nie później niż do 31 maja roku następnego, informację z rocznej działalności Rady oraz postulaty co do aktualnych problemów i potrzeb wymiaru sprawiedliwości. Nad informacją w Sejmie i Senacie nie przeprowadza się głosowania.”;

2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Do zadań Rady należy także inspirowanie i wspieranie działań mających na celu ujednolicanie wykładni prawa w orzecznictwie sądów.

2. Informację o podejmowanych działaniach na rzecz ujednolicania wykładni prawa w orzecznictwie sądów, Rada zamieszcza w informacji, o której mowa w art. 2 ust. 3.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 169, poz. 1410 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162.

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 3. 1. Rada może zarządzić przeprowadzenie:
- 1) wizytacji sądu albo jego jednostki organizacyjnej,
 - 2) lustracji działalności sądu w określonym zakresie,
 - 3) lustracji pracy sędziego, którego indywidualna sprawa podlega rozpatrzeniu przez Radę.
2. Czynności, o których mowa w ust. 1, nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli.
3. Czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być przeprowadzane przez członków Rady lub przez sędziów delegowanych do Biura Rady na podstawie odrębnych przepisów.
4. Przeprowadzenie czynności, o których mowa w ust. 1, Rada może zarządzić z urzędu lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 4. 1. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego i Minister Sprawiedliwości są członkami Rady przez okres pełnienia tych funkcji.
2. W przypadku niemożności uczestnictwa w posiedzeniu plenarnym Rady osoby lub osób, o których mowa w ust. 1, na posiedzeniu plenarnym może być obecny upoważniony przedstawiciel Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego albo Ministra Sprawiedliwości. Przedstawiciel może wyrażać stanowisko w każdej sprawie, jednakże bez prawa głosu.”;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

- „Art. 6a. Sędzia może pełnić funkcję wybieranego członka Rady tylko dwie kadencje.”;

6) w art. 10 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) zgłoszenia jego kandydatury na inne stanowisko sędziowskie,”;

7) w art. 12:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Rada podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów, w głosowaniu jawnym.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

- „6. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb działania Rady i postępowania przed Radą, mając na względzie potrzebę zapewnienia efektywnego i sprawnego wykonywania przez Radę zadań przewidzianych w ustawach.”;

8) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W sprawach indywidualnych, w których przysługuje odwołanie, uchwały Rady wymagają uzasadnienia i doręczenia zainteresowanemu. Uzasadnienia i doręczenia zainteresowanemu wymagają także uchwały dotyczące kandydatury, która nie uzyskała oceny uzasadniającej objęcie wnioskiem do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W pozostałych przypadkach uchwały uzasadnia się na wniosek członka Rady, złożony w terminie 7 dni od podjęcia uchwały i doręcza się wnioskodawcy.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

- „6. W zakresie nieuregulowanym do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

- „Art. 25a § 1. Do pełnienia funkcji prezesa albo wiceprezesa sądu nie może być powołany sędzia będący członkiem Krajowej Rady Sądownictwa.

§ 2. Z chwilą wybrania sędziego, pełniącego funkcję prezesa albo wiceprezesa sądu, powołanie do pełnienia tej funkcji wygasa.”;

2) w art. 69:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

- „§ 1. Sędzia przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia 65 roku życia, chyba

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 64, poz. 433.

że nie później niż na sześć miesięcy przed ukończeniem 65 roku życia oświadczy Ministrowi Sprawiedliwości wolę dalszego zajmowania stanowiska i przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko sędziowskie.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W razie złożenia przez sędziego oświadczenia i przedstawienia zaświadczenia, o których mowa w § 1, sędzia może zajmować stanowisko nie dłużej niż do ukończenia 70 roku życia. Sędzia ten może w każdym czasie przejść w stan spoczynku, składając odpowiednie oświadczenie Ministrowi Sprawiedliwości.”;

3) w art. 73 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Od decyzji Krajowej Rady Sądownictwa w sprawach, o których mowa w art. 70 i 71, przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.⁴⁾) w art. 62a:

1) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prokurator może dalej zajmować stanowisko jeżeli Prokurator Generalny na wniosek prokuratora, po przedstawieniu zaświadczenia stwierdzającego, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, oraz po zasięgnięciu opinii właściwego prokuratora przełożonego, wyrazi prokuratorowi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska.

3. Wniosek i zaświadczenie, o których mowa w ust. 2, składa się Prokuratorowi Generalnemu najpóźniej na sześć miesięcy przed ukończeniem 65 roku życia. W razie niezakończenia postępowania związanego z rozpoznaniem wniosku, prokurator pozostaje w służbie do czasu zakończenia postępowania, w tym postępowania przed Sądem Najwyższym.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Od decyzji Prokuratora Generalnego w sprawie, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.”.

Art. 4. 1. Postępowania przed Krajową Radą Sądownictwa w sprawach wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego, który ukończył 65 rok życia, umarza się.

2. W sprawach niezakończonych wniosek sędziego o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska, złożony na podstawie przepisów dotychczasowych, jest równoznaczny z oświadczeniem woli dalszego zajmowania stanowiska w rozumieniu art. 69 § 1 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy sędzia przedstawi Ministrowi Sprawiedliwości zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko sędziowskie, albo najpóźniej z upływem tego terminu przechodzi w stan spoczynku.

4. Sędzia, który na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskał zgodę Krajowej Rady Sądownictwa na dalsze zajmowanie stanowiska pomimo ukończenia 65 roku życia, może zajmować stanowisko do ukończenia 70 roku życia po przedstawieniu Ministrowi Sprawiedliwości zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, w terminie trzech miesięcy od upływu okresu, na który zgoda została wyrażona, albo najpóźniej z upływem tego terminu przechodzi w stan spoczynku. Przepis art. 69 § 4 zdanie drugie ustawy, o której mowa w art. 2 niniejszej ustawy, stosuje się.

5. Prokuratorzy Prokuratury Krajowej oraz prokuratorzy Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, którzy w dniu wejścia w życie ustawy zajmowali stanowisko po ukończeniu 65 roku życia na podstawie przepisów dotychczasowych, w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy mogą złożyć wniosek o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska oraz zaświadczenie, o których mowa w art. 62a ust. 2 ustawy wymienionej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą albo z upływem tego terminu przechodzą w stan spoczynku. Przepis art. 69 § 3 zdanie drugie ustawy, o której mowa w art. 2 niniejszej ustawy, stosuje się.

6. Prokuratorzy Prokuratury Krajowej oraz prokuratorzy Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, którzy ukończą 65 lat nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, składają wniosek o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska, o którym mowa w art. 62a ust. 2 ustawy wymienionej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie trzech miesięcy od dnia ukończenia 65 lat albo najpóźniej z upływem tego terminu przechodzą w stan spoczynku. Przepis

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 64, poz. 431, 432 i 433.

art. 69 § 3 ustawy, o której mowa w art. 2 niniejszej ustawy, stosuje się.

Art. 5. 1. W terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy wybrany członek Krajowej Rady Sądownictwa będący sędzią, pełniący funkcję prezesa albo wiceprezesa sądu może zrzec się mandatu członka Krajowej Rady Sądownictwa; w takim przypadku mandat wygasa z upływem trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Jeżeli wybrany członek Krajowej Rady Sądownictwa będący sędzią i pełniący funkcję prezesa albo wiceprezesa sądu nie zrzeknie się mandatu, w terminie o którym mowa w ust. 1, powołanie do pełnienia funkcji prezesa albo wiceprezesa sądu wygasa z upływem trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

485

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 sierpnia 2006 r.

**w sprawie mocy obowiązującej Poprawek do Międzynarodowej konwencji ochrony roślin,
sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w dniu 17 listopada 1997 r., podczas 29. sesji Konferencji Organizacji do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych (FAO) zostały zatwierdzone Poprawki do Międzynarodowej konwencji ochrony roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 15, poz. 151).

Zgodnie z artykułem XIII ustęp 4 konwencji, wobec Rzeczypospolitej Polskiej oraz podanych niżej Państw-Stron konwencji Poprawki weszły w życie dnia 2 października 2005 r.:

Republika Albanii

Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna

Królestwo Arabii Saudyjskiej

Republika Argentyńska

Związek Australijski

Republika Austrii

Republika Azerbejdżanu

Wspólnota Bahamów

Królestwo Bahrajnu

Ludowa Republika Bangladeszu

Barbados

Królestwo Belgii

Belize

Królestwo Bhutanu

Republika Białorusi

Republika Boliwii

Bośnia i Hercegowina

Federacyjna Republika Brazylii

Republika Bułgarii

Burkina Faso

Republika Chile

Republika Chorwacji

Republika Cypryjska

Republika Czadu

Republika Czeska

Królestwo Danii¹

Republika Dominikańska

Arabska Republika Egiptu

Republika Ekwadoru

Państwo Erytrea

Republika Estońska

Federalna Demokratyczna Republika Etiopii

Republika Wysp Fidżi

¹ Nie dotyczy Wysp Owczych i Grenlandii.